Therapietrouw na CVA/TIA op vlak van secundaire preventie in de huisartssetting.

Haio: SCHOTTE Louise , KUL
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: Blontrock Joost , DE VLIEGHERE Marieke , DEKONINCK Julien , DESIMPEL Francine , Van Damme Valérie , WAES Tine

Context: De hoge incidentie van een CVA (cerebrovasculair accident) en TIA (transiënt ischemische aanval) in combinatie met de geassocieerde hospitalisatiekosten, invaliditeit en sterfte maakt dit een belangrijk maatschappelijk probleem. Het implementeren van secundaire preventieve maatregelen, waaronder het nemen van antitrombotica en het aanpassen van de levensstijl, is essentieel. De American Stroke Association (ASA) heeft 7 belangrijke levensstijlfactoren geïdentificeerd voor een effectief preventiebeleid: voeding, gewicht, cholesterol, roken, alcohol, stress en fysieke activiteit.

Onderzoeksvraag: Deze studie tracht primair aan te tonen of er een duidelijk verschil is tussen therapietrouw op vlak van medicatie-inname en levensstijlaanpassingen. Als secundaire outcome werd gekeken naar het onderlinge verschil tussen de verschillende levensstijlfactoren. Het beoogt zo clinici praktische inzichten te bieden voor een effectievere opvolging.

Methode: In dit cross-sectioneel onderzoek werden 110 deelnemers gerekruteerd die eerder een CVA of TIA hebben doorgemaakt en momenteel onder antitrombotische therapie staan. Via een vragenlijst werden therapietrouw aan medicatie en levensstijlaanpassingen beoordeeld, alsook ervaren moeilijkheden hierbij.

Resultaten: Hoewel 99,09% therapietrouw was op vlak van medicatie-inname, rapporteerde slechts 51,02% positieve levensstijlaanpassingen. Fysieke activiteit en stressniveau werden geïdentificeerd als moeilijk te veranderen levensstijlfactoren, terwijl op vlak van roken en alcohol de meest positieve evolutie beschreven werd. Veelvoorkomende moeilijkheden bij therapietrouw werden toegeschreven aan directe gevolgen van CVA/TIA, ouderdomsgerelateerde aspecten en de uitdaging van het opgeven van verslavende gewoonten.

Conclusie: Dit onderzoek toont aan dat er wel degelijk een statistisch significant verschil is tussen therapietrouw op vlak van medicatie en levensstijlfactoren. Ook onderling werd er tussen de verschillende levensstijlfactoren een opvallend verschillende evolutie gezien. Deze inzichten bieden zorgverleners waardevolle informatie voor de klinische praktijk, effectievere secundaire preventie en toekomstig onderzoek.